

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1160—1171

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1160	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta 4723
1161	Vuoden 2003 veroasteikkolaki 4726
1162	Laki tuloverolain 127 a ja 127 b §:n muuttamisesta 4727
1163	Laki verontilityslain 12 §:n muuttamisesta 4728
1164	Laki tuloverolain 124 §:n muuttamisesta 4729
1165	Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta 4730
1166	Laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain muuttamisesta 4732
1167	Laki arpajaisverolain 2 ja 4 §:n muuttamisesta 4734
1168	Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta 4735
1169	Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta 4740
1170	Laki indeksiehdon käytöstä vuosia 2003 ja 2004 koskeissa työ- ja virkaehtosopimuksissa .. 4743
1171	Valtioneuvoston asetus tullilaitoksesta 4745

N:o 1160

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 5 §:n 6 kohta ja 51 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 6 kohta laissa 1158/1998 ja 51 §:n 1 momentti laissa 661/1989, sekä

lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1001/1977, 1164/1990 ja 1539/1992 sekä mainitussa laissa 1158/1998, uusi 6 a kohta, 8 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainituissa laeissa 1001/1977, 661/1989 ja 1539/1992 sekä laeissa 321/1997, 511/1998, 527/1998 ja 1168/2000, uusi 2 a kohta sekä lakiin uusi 27 d ja 27 e § seuraavasti:

5 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja veronalaisia elinkeinotuloja ovat muun ohessa:

6) vakuutusyhtiöiden, vakuutusyhdistysten, vakuutuskassojen ja muiden niihin rinnastettavien vakuutuslaitosten sekä eläkesäätiöiden kirjanpidossaan tekemä sijoitusomaisuuden arvonkorotus,

6 a) luottolaitostoiminnasta annetun lain (1607/1993) 36 §:n 1 momentin 2 kohdassa

tarkoitetuista eristä kirjanpitoon mainitun pykälän 3 momentin tai vastaavan ulkomaisen lainsäädännön nojalla tuotoiksi kirjatut saamistodistusten, arvopaperien ja johdannaisso-
pimusten arvonnousut, sekä

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskel-
poisia menoja ovat muun ohessa:

HE 84/2002
VaVM 23/2002
EV 171/2002

2 a) luottolaitostoiminnasta annetun lain 36 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista eristä kirjanpitoon mainitun pykälän 3 momentin tai vastaavan ulkomaisen lainsäädännön nojalla kuluiksi kirjatut saamistodistusten, arvopaperien ja johdannais­sopimusten arvonalenemiset,

27 d §

Option asettajan sitoumuksestaan saama korvaus (*premio*) on sen verovuoden veronalaista tuloa, jona optio on asetettu.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, enintään 18 kuukauden pituisen, julkisen kaupankäynnin kohteena olevan option asettajan saama *premio* on sen verovuoden tuottoa, jona sopimus suljetaan, toteutetaan tai raukeaa. Jos myyntioption asettaja ostaa optiosopimuksen toteuttamisen perusteella option kohde-etuuden, hankitun omaisuuden verotuksessa vähennyskelpoiseksi hankintamenoksi katsotaan määrä, joka vastaa sopimuksen mukaista kohde-etuuden hankintahintaa vähennettynä *premiota* vastaavalla määrällä.

Option haltijan option asettajalle maksama *premio* on sen verovuoden vähennyskelpoista menoa, jona optiosopimus suljetaan, toteutetaan tai raukeaa. Jos osto-option haltija toteuttaa option hankkimalla kohde-etuuden, omaisuuden hankintamenoksi katsotaan määrä, joka vastaa sopimuksen mukaista kohde-etuuden hankintahintaa lisätynä maksetun *premiön* määrällä.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan siltä osin kuin 5 §:n 6 a kohdan, 8 §:n 1 momentin 2 a kohdan ja 27 e §:n säännöksistä ei muuta johdu.

27 e §

Edellä 5 §:n 6 a kohdassa ja 8 §:n 1 momentin 2 a kohdassa tarkoitettut saamistodistusten, arvopaperien ja johdannais­sopimusten arvonnousut ovat sen verovuoden veronalaista tuloa ja arvonalenemiset sen verovuoden vähennyskelpoista menoa, jonka aikana ne on kirjattu kirjanpitoon tuotoiksi ja kuluiksi. Edellä mainittujen saamistodistusten ja arvopapereiden verotuksessa poistamatta olevana hankintamenona pidetään omaisuuden alkuperäistä hankintamenoa lisätynä ja

vähennettynä edellä tarkoitetuilla verotuksessa tuotoiksi tai kuluiksi luetuilla määrillä.

51 §

Hyödyke siirretään elinkeinotulolähteessä omaisuuslajista toiseen seuraavasti:

1) rahoitus- ja vaihto-omaisuudesta alkuperäistä hankintamenoa tai sitä alemmaa todennäköistä luovutushintaa vastaavasta määrästä;

2) sijoitusomaisuudesta alkuperäisen hankintamenon ja 5 §:n 6 kohdassa tarkoitettun arvonorotuksen yhteismäärää tai sitä alemmaa todennäköistä luovutushintaa vastaavasta määrästä, kuitenkin niin, että sijoitusomaisuuteen kuuluva rakennus siirretään hankintamenon ja sitä vastaavan 5 §:n 6 kohdassa tarkoitettun arvonorotuksen verotuksessa poistamatta olevasta määrästä;

3) käyttöomaisuudesta hankintamenon verotuksessa poistamatta olevaa osaa vastaavasta määrästä; ja

4) luottolaitostoiminnasta annetun lain 36 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettut saamistodistukset, arvopaperit ja johdannais­sopimukset todennäköistä luovutushintaa vastaavasta määrästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Verovelvollisen vaatimuksesta 27 d §:n 2 momenttia sovelletaan verovuonna 2001 asetettuun optioon ja 27 d §:n 3 momenttia maksettuun *premiöön*, kun optio toteutetaan, suljetaan tai raukeaa verovuonna 2001.

Ennen verovuotta 2002 kirjanpidossa luottolaitostoiminnasta annetun lain 36 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista eristä kirjatut arvonnousut ja arvonalenemiset, jotka eivät ole olleet verotuksessa veronalaisia tuloja tai vähennyskelpoisia menoja, luetaan verovuoden 2002 veronalaisiksi tuloiksi ja vähennyskelpoisiksi menoiksi.

Verovelvollisen vaatimuksesta 5 §:n 6 a kohtaa, 8 §:n 1 momentin 2 a kohtaa, 27 e §:ää ja 51 §:n 1 momenttia sovelletaan verovuonna 2001 luottolaitostoiminnasta an-

netun lain 36 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisista eristä kirjattuihin arvonnousuihin ja arvonalenemisiin sekä tuona vuonna tehtyihin omaisuuslajisiirtoihin. Tällöin ennen verovuotta 2001 kirjanpidossa luottolaitostoinnasta annetun lain 36 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista eristä kirjatut arvonnousut ja arvonalenemiset, jotka eivät ole olleet veronalaisia tuloja tai vähennyskelpoi-

sia menoja, luetaan verovuoden 2001 veronalaisiksi tuloiksi ja vähennyskelpoisiksi menoiksi.

Vaatus mainittujen säännösten soveltamisesta verovuoden 2001 verotuksessa on esitettävä vuoden 2003 huhtikuun loppuun mennessä. Vaatimuksen tulee koskea kaikkia säännöksiä, joita voidaan edellä tarkoitettulla tavalla soveltaa vuoden 2001 verotuksessa.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Suvi-Anne Siimes

N:o 1161

Vuoden 2003 veroasteikkolaki

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vuodelta 2003 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulo-vero ja varallisuusverolain (1537/1992) perusteella valtiolle suoritettava varallisuusvero tässä laissa olevien veroasteikkojen ja veroprosenttien mukaan.

2 §

Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo euroa	Vero alarajan kohdalla euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
11 600—14 400	8	12,5
14 400—20 000	358	16,5
20 000—31 200	1 282	22,5
31 200—55 200	3 802	28,5
55 200—	10 642	35,5

3 §

Progressiivinen varallisuusveroasteikko on seuraava:

Verotettava varallisuus euroa	Vero alarajan kohdalla euroa	Vero alarajan ylittävästä varallisuuden osasta, %
185 000—	80	0,9

4 §

Yhteisön varallisuusveroprosentti on 1.

5 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1162

Laki**tuloverolain 127 a ja 127 b §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 127 a §:n
 1 momentti ja 127 b §, sellaisina kuin ne ovat laissa 995/2000, seuraavasti:

127 a §

Kotitalousvähennys

Verovelvollinen saa vähentää verosta osan käyttämässään asunnossa tai vapaa-ajan asunnossa tehdystä työstä maksamistaan määristä (*kotitalousvähennys*). Vähennykseen oikeuttaa tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vähennys on enintään 1 150 euroa vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

127 b §

Kotitalousvähennyksen peruste

Verovelvollinen saa vähentää:

1) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamansa työnantajan sosiaaliturvamaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun sekä lisäksi 10 prosenttia maksamastaan palkasta;

2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakkoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle ennakkoperintärekisteriin merkitylle veronalaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta 60 prosenttia; ja

3) tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä tämän lain 22 §:ssä tarkoitettulle yleishyödylliselle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta 60 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2003.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1163

L a k i

verontilityslain 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 12 §, sellaisena
kuin se on osaksi laissa 1458/2001, seuraavasti:

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Valtion jako-osuus on 78,55 prosenttia, kuntien jako-osuus on 19,75 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,70 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisö-

veroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,0746 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,9254 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2003 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1164

L a k i

tuloverolain 124 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1459/2001, seuraavasti:

124 §

Veron määräytyminen

Pääomatulojen tuloveroprosentti on 29. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 29. Yhteisöjen ja yhteisetuuk-
sien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään veronilityslaisissa (532/1998).

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä

saadun tulon tuloveroprosentti on 6,2205. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään veronilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoitetun yhteisön tuloveroprosentti on 5,7275.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2003.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran ve-
rovuodelta 2003 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1165

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 6 §:n 3 momentti, 17 §:n 1 momentti ja 66 §, sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 3 momentti ja 66 § laissa 505/1998 sekä 17 §:n 1 momentti laissa 946/1998, ja
lisätään 17 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyy 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

6 §

Verotuksen toimittava viranomainen

 Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri verovirastojen alueella, verotuksen toimittaa verovirasto, jonka alueella on henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen verovirasto määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Verotus toimitetaan henkilön kotikunnan tuloveroprosentin mukaan.

osuuden määrästä sekä lunastamistaan sijoitusrahasto-osuuksista. Samoin puhelinyhteisön ja yhteisön, joka on puhelinyhteisön pääomistaja, on toimitettava verotusta varten tarpeelliset tiedot osakkaidensa tai jäsentensä kalenterivuoden päättyessä omistamista osakkeista, osuustodistuksista tai jäsenkirjoista, jos yhteisössä osakkuus tai jäsenyys ja asiakkuus on erotettu toisistaan. Puhelinyhteisöllä ei ole kuitenkaan tiedonantovelvollisuutta siltä osin kuin puhelinyhteisön osake on liitetty arvo-osuusjärjestelmään.

Arvopaperikeskuksen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot arvo-osuusjärjestelmään kuuluvista arvo-osuuksista, arvo-osuusrekisterin tietojen mukaisista omistajista sekä tuoton saajista. Pörsseyhtiön, jonka osakkeet eivät ole arvo-osuusjärjestelmässä, on ilmoitettava osakeluettelosta vastaavat tiedot verohallinnolle. Jos arvo-osuuden haltijaksi on arvo-osuusrekisteriin merkitty hallintarekisteröinnin hoitaja, tiedonantovelvollisuutta ei ole.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Sijoitusrahaston on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen omistamasta sijoitusrahasto-

66 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu saa hakea oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen tai yhtymän kotikunta 5 §:n mukaan on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu sen puolison kotikunta, jonka mukaan toimivaltainen verovirasto 6 §:n 3 momentin nojalla määräytyy. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toi-

mivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa verovirastoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lain 6 §:n 3 momenttia ja 66 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa rekisteröidyssä parisuhteessa oleviin henkilöihin. Muihin kuin rekisteröidyssä parisuhteessa oleviin, puolisoina verotettaviin henkilöihin sovelletaan vuosilta 2002—2005 toimitettavissa verotuksissa tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 6 §:n 3 momenttia ja 66 §:ää.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1166

Laki**verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999
 annetun lain (1346/1999) 16 §, 17 §:n 2 momentti ja 26 §:n 2 momentti sekä
lisätään 17 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

16 §

Tietojen antaminen valtiovarainministeriölle

Verohallinto voi salassapitosäännösten es-
 tämättä antaa valtiovarainministeriölle vero-
 tustietoja, jotka ovat tarpeen verolainsäädän-
 nön ja valtion talousarvion laadintaa varten.

17 §

*Tietojen antaminen ennakonpidätyksen
toimittamista varten*

Verohallitus voi salassapitosäännösten es-
 tämättä pyynnöstä antaa kaikkien yleisesti
 verovelvollisten henkilöiden veronalaisista
 sosiaali- ja työttömyysturvaetuuksista, vakuu-
 tusperusteisista suorituksista sekä muista vas-
 taavista etuuksista toimitettavaa ennakonpi-
 dätystä varten tarpeelliset tiedot Kansanelä-
 kelaitokselle, työttömyyskassalle, vakuutus-
 laitokselle tai muulle näitä etuuksia maksa-
 valle taholle. Ennakonpidätyksen toimittami-
 seksi tarpeellisia tietoja ovat verovelvollisen
 henkilötunnus, ennakonpidätysprosentit ja

vuosiansion perusteella määriteltyä tulorajaa
 koskevat tiedot. Tiedot voidaan antaa myös
 teknisen käyttöyhteyden avulla.

Tiedot voidaan antaa edellyttäen, että tie-
 tojen pyytjä on esittänyt hyväksyttävän
 selvityksen siitä, miten tietojen käyttöä val-
 votaan ja miten turvataan se, ettei tietoja
 käytetä muuhun kuin ennakonpidätyksen toi-
 mittamiseen. Verohallitus voi liittää päätök-
 seensä tietojen käyttöä ja valvontaa sekä
 suojaamista koskevat määräykset. Tarpeetto-
 mat tiedot tulee hävittää vuosittain ja hävit-
 tämisestä tulee ilmoittaa Verohallitukselle,
 jollei Verohallituksen antamista määräyksistä
 muuta johdu.

26 §

Voimaantulo

Tilinpäätöstietojen julkisuutta koskevaa tä-
 män lain 7 §:ää sovelletaan 1 päivänä tam-
 mikuuta 2006 ja sen jälkeen päättyviltä
 tilikausilta annettaviin tietoihin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2003.

Lain 26 §:n 2 momenttia ei sovelleta
sellaisiin tilinpäätöstietoihin, jotka ovat tul-
leet julkisiksi ennen tämän lain voimaantuloa.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1167

Laki**arpajaisverolain 2 ja 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 2 §:n 2 momentti ja 4 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 2 momentti laissa 1048/2001 ja 4 §:n 1 momentti laissa 1367/2001, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

— — — — —
Arpajaisten tuotolla tarkoitetaan rahapanosten yhteismäärän ja pelaajille maksettujen voittojen erotusta. Totopelien, tavara-arpajaisten ja arvauskilpailujen tuotolla tarkoitetaan kuitenkin niihin osallistumiseksi suoritettujen rahapanosten yhteismäärää ja arpojen myynnistä kertynyttä kokonaistuloa sekä tavaravoittoautomaattien tuotolla automaattien käyttämiseksi suoritettujen rahapanosten yhteismäärää.
 — — — — —

4 §

Veron peruste ja verokanta

Yksinoikeudella toimeenpantavista arpajaisista arpajaisvero on 9,5 prosenttia tuotosta. Totopeleistä arpajaisvero on kuitenkin 5 prosenttia tuotosta. Edellä 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen raha-automaattien ja kasinopelien käytettävänä pitämisestä arpajaisvero on kuitenkin 8,25 prosenttia tuotosta.
 — — — — —

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1168

Laki**sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 8 b § ja sen edellä oleva väliotsikko,

sellaisina kuin ne ovat 8 b § laeissa 510/1998 ja 919/2001 ja 8 b §:n edellä oleva väliotsikko mainitussa laissa 510/1998, ja

muutetaan 2 §:n 6, 8 ja 11 kohta, 5 §:n 2 momentti, 6 §:n 3 momentti, 7 ja 8 § sekä 8 §:n edellä oleva väliotsikko, 8 a § ja sen edellä oleva väliotsikko, 9 §:n 1 momentti, 10 §, 12 §:n 1 momentin 3 kohta, 15 §:n 1 momentti, 16 §, 17 §:n 1 momentti, 21 §:n 1 momentin 3 kohta ja lain liitteenä oleva verotaulukko,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 8 ja 11 kohta mainitussa laissa 510/1998, 7 § osaksi laissa 1261/1997, 8 ja 10 § osaksi mainitussa laissa 510/1998, 8 a § mainituissa laeissa 1261/1997 ja 510/1998, 8 a §:n edellä oleva väliotsikko mainitussa laissa 1261/1997 sekä verotaulukko mainitussa laissa 919/2001, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 510/1998, uusi 12—17 kohta seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *sähköverkolla* sähkömarkkinalain (386/1995) 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettua sähköverkkoa, jolla on sähkömarkkinaviranomaisen lupa;

8) *teollisuudella* mineraalien kaivuuta sekä tavaran valmistusta ja jalostusta teollisesti; teollisuuden rinnastetaan vähäinen teollisuuden kuulumattoman tukitoiminnan harjoittaminen, joka tapahtuu teollisuutta harjoittavan yrityksen tuotantopaikalla ja joka liittyy pääasiallisesti yrityksen omaan teolliseen tuotan-

toon; teollisuuteen rinnastetaan myös ammatillainen kasvihuoneviljely;

11) *jalostusarvolla* yrityksen tilikaudelta vahvistetun tilinpäätöksen mukaista liikevoiton (-tappion), poistojen ja arvonalentumisten sekä henkilöstökulujen yhteismäärää ilman tässä laissa tarkoitettua veronpalautusta;

12) *yhdistetyllä sähkön ja lämmön tuotannolla* voimalaitoksen verokaudella tapahtuvaa sähkön ja lämmön tuotantoa hyötykäyttöön joko samalla kertaa tai kumpaakin erikseen;

13) *omakäyttölaitteilla* niitä laitteita ja koneistoja, jotka laitoksessa tarvitaan sähkön tai sähkön ja lämmön tuottamiseen ja tuo-

tantovalmiuden ylläpitämiseen ja jotka tarvitaan laitoksen aiheuttamien ympäristöhaittojen poistamiseen tai pienentämiseen; kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksessa annetaan tarkemmat määräykset niistä laitteistoista ja koneistoista, jotka luetaan omakäyttölaitteiksi;

14) *voimalaitoksella* tietyllä alueella toimivaa toiminnallista kokonaisuutta, jonka tarkoituksena on tuottaa sähköä tai sähköä ja lämpöä;

15) *kierrätyspolttoaineella* yhdyskuntien ja yritysten polttokelpoisista, kuivista, kiinteistä ja syntypaikoilla lajitelluista jätteistä mekaanisella käsittelyllä valmistettua polttoainetta, jonka ominaisuudet tunnetaan; kierrätyspolttoaineeseen rinnastetaan jätepolttoaineista termisessä kaasutusprosessissa valmistettu tuotekaasu;

16) *biokaasulla* biologisen mädätysprosessin tuloksena hiilipitoisista materiaaleista muodostuvaa energiapitoista kaasuseosta;

17) *metsähakkeella* metsässä hakkuiden yhteydessä syntyvistä puutähteistä, kuten latvuksista, oksista, neulasista, lehdistä, kannoista ja juurakoista, syntyvää polttohaketta, joka valmistetaan metsässä, terminaalissa tai tehtaalla.

5 §

Sen estämättä, mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään, sähköveroa ja huoltovarmuusmaksua ei kuitenkaan ole velvollinen suorittamaan:

1) se, joka tuottaa sähköä alle kahden megavoltiampeerin tehoisessa generaattorisä eikä sähköä siirretä sähköverkkoon;

2) se, joka tuottaa sähköä aluksessa, junassa, autossa tai muussa kuljetusvälineessä kulkuneuvon omiin tarpeisiin.

6 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sähköntuottajan on annettava veroilmoitus erikseen jokaisesta voimalaitoksesta laitoksen sijaintipaikkakunnan tullipiirille.

7 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on sähkö:

1) joka siirretään sähköverkkojen välillä;

2) jonka 5 §:n 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen luovuttaa sähköverkkoon;

3) joka luovutetaan yhteisön ulkopuolelle tai toimitetaan muualle yhteisön alueelle kuin Suomessa kulutettavaksi;

4) joka toimitetaan sähköisen raideliikenteen välittömään käyttöön;

5) joka kulutetaan voimalaitoksen sähkön tai yhdistetyn sähkön ja lämmön tuotannon omakäyttölaitteissa.

Sähköntuotannon tuki

8 §

Oikeus hakemuksesta saada tuottamastaan sähköstä tukea on sillä, joka tuottaa sähköä:

1) tuulivoimalla;

2) vesivoimalaitoksessa, jonka nimellisteho on enintään yksi megavoltiampeeri;

3) puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla;

4) kierrätyspolttoaineella;

5) biokaasulla;

6) metsähakkeella;

7) polttoturpeella nimellisteholtaan enintään 40 megavoltiampeerin lämmitysvoimalaitoksessa;

8) metallurgisten prosessien jätekaasulla;

9) kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä siten, että kemiallisessa prosessissa syntyvät tuotteet käytetään sellaisenaan myyntituotteina tai jatkovalmistuksen raaka-aineina.

Tukea ei suoriteta sähköstä, joka on verotonta 7 §:n 5 kohdan perusteella tai joka on tuotettu 5 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Tuen määrä on 0,42 senttiä kilowattitunnilta. Edellä 1 momentin 1 ja 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla tuotetusta sähköstä tukea maksetaan kuitenkin 0,69 senttiä kilowattitunnilta ja 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla tuotetusta sähköstä 0,25 senttiä kilowattitunnilta. Milloin sähköä tuotetaan edellä 1 momentissa mainituilla energialähteillä samanaikaisesti eikä niiden käytöstä voida esittää luotettavaa selvitystä, tuki suoritetaan kokonaisuudessaan alhaisimman tukimäärän mukaan.

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi antaa asetuksella tarkempia määräyksiä siitä, miltä osin sähkö katsotaan tuotetuksi edellä 1 momentissa mainituilla energialähteillä.

Tukea koskeva hakemus on tehtävä voimallisuuden sijaintipaikan tullipiirille. Tukea voi hakea koko kalenterivuoden tai erikseen tammi-kesäkuun ja erikseen heinä-joulukuun aikana tuotetun sähkön osalta. Tukea on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitun ajanjakson päättymisestä. Jos hakemuksessa tarkoitettu sähkön määrä on alle 100 megawattituntia, tukea ei makseta.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, tuesta on soveltuvin osin voimassa, mitä valmisteverotuslaissa (1469/1994) tai sen nojalla veronkorotuksesta, jälkiverotuksesta, veronkorotuksesta, kirjanpitovelvollisuudesta, tietojen tarkastamisesta ja tietojenantovelvollisuudesta, muutoksenhausta sekä valmisteverosta muutoinkin säädetään tai määrätään.

Tukeen sovelletaan lisäksi eräiden valtiontukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annettua lakia (300/2001).

Energiaintensiivisten yritysten veronpalautus

8 a §

Jos yrityksen tilikauden aikana tässä laissa tarkoitetuista tuotteista ja kevyestä tai raskaasta polttoöljystä maksamat tai niiden hankintahintaan sisältyneet valmisteverot (*maksettujen valmisteverojen määrä*) ovat enemmän kuin 3,7 prosenttia yrityksen jalostusarvosta, yrityksellä on oikeus ylimenevältä osalta hakea takaisin 85 prosenttia tuotteista maksettujen tai niiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrästä (*veronpalautus*). Näin lasketusta veronpalautuksesta maksetaan kuitenkin vain 50 000 euroa ylittävä osuus. Veronpalautus saa olla enintään tässä laissa tarkoitetuista tuotteista maksettujen tai sanottujen tuotteiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrä. Laskettaessa maksettujen valmisteverojen määrää yritys voi ottaa huomioon hankkimaansa kaukolämpöön ja prosessihöyryyn sisältyneiden edellä tässä momentissa tarkoitettujen tuotteiden valmisteverot, mikäli se voi esittää siitä luotettavan selvityksen. Ostolämpöön sisältyvät verot määrätään lämpöä tuottaneen laitoksen verokauden aikana lämmöntuotantoon sisältyneiden valmisteverojen keskiarvosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksettujen valmisteverojen määrää laskettaessa siitä vähennetään edellä 8 §:ssä tarkoitettu tuki, johon yritys on tilikauden aikana ollut oikeutettu sekä nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/1994) 10 a §:ssä tarkoitettujen veronpalautukset. Jos yritys on luovuttanut tilikauden aikana tässä pykälässä tarkoitettuja tuotteita, yrityksen niistä suorittamia tai niihin sisältyviä veroja ei oteta huomioon maksettujen valmisteverojen määrää laskettaessa.

Veronpalautusta koskeva hakemus on tehtävä yrityksen kotipaikan tullipiirille kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia määräyksiä hakemuksen tueksi vaadittavista selvityksistä.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, veron palauttamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä valmisteverotuslaissa tai sen nojalla veronkorotuksesta, jälkiverotuksesta, veronkorotuksesta, kirjanpitovelvollisuudesta, tietojen tarkastamisesta, tietojenantovelvollisuudesta, muutoksenhausta sekä valmisteverosta muutoinkin säädetään tai määrätään. Jos yritys on luovuttanut tilikauden jälkeen toiselle tässä pykälässä tarkoitettuja tuotteita, joista on palautettu veroa 1 momentin nojalla, peritään maksettu veronpalautus takaisin. Yrityksen on tehtävä luovutuksesta viipymättä ilmoitus kotipaikan tullipiirille tässä momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä varten.

Tukeen sovelletaan eräiden valtion tukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annettua lakia.

9 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen verkkonhaltijan on tehtävä kaupparekisterin mukaisen kotipaikan tullipiirille kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten. Niin ikään 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen sähköntuottajan on tehtävä vastaavanlainen ilmoitus laitoksen sijaintipaikan tullipiirille. Ilmoitus on tehtävä erikseen jokaisesta laitoksesta.

10 §

Milloin sähköä tuotetaan yhdistetyssä sähkön ja lämmön tuotannossa, lämmön tuotan-

non polttoaineista suoritetaan vero verotaulukon mukaisesti polttoainemäärästä, joka saadaan kertomalla kulutukseen luovutettu lämpö kertoimella 0,9.

Edellä 1 momentissa mainitut lämmön tuotannon polttoaineet määritellään kulutukseen luovutetun lämmön perusteella käyttäen tehollisia lämpöarvoja. Kulutukseen luovutetulla lämmöllä tarkoitetaan voimalaitokselta kaukolämpö- ja prosessihöyryverkkoon sekä vastaavaan hyötykäyttöön luovutettua lämpömäärää.

Kutakin polttoainetta katsotaan käytetyn samassa suhteessa sekä lämmön että sähkön tuotantoon.

12 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on:

3) kivihiili, joka käytetään sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden ylläpitämisessä.

15 §

Se, joka käyttää laitoksessa polttoturvetta lämmön tuottamiseen enemmän kuin 25 000 megawattituntia kalenterivuodessa, on velvollinen suorittamaan tämän määrän ylittävästä polttoturpeen käytöstä valmisteveroa verotaulukon mukaisesti.

16 §

Vero määrätään polttoturpeesta ja mäntyöljystä kultakin verokaudelta sinä päivänä

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

voimassa olevien säännöksiin mukaan, jona polttoturve tai mäntyöljy on käytetty 15 §:ssä mainittuun tarkoitukseen. Edellä 15 §:ssä tarkoitettuna käyttäjänä on annettava veroilmoitus erikseen jokaisesta laitoksesta sen sijaintipaikkakunnan tullipiirille. Verokautena pidetään kalenterikuukautta.

17 §

Edellä 15 §:ssä tarkoitettuna käyttäjänä on tehtävä käyttöpaikan tullipiirille kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten. Ilmoitus on tehtävä erikseen jokaisesta laitoksesta.

21 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on maakaasu, joka käytetään:

3) sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden ylläpitämisessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lain 8 ja 8 a §:ssä tarkoitettuja tukia voidaan maksaa sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on myöntänyt siihen luvan.

Lain 8 a §:n 1 momentissa tarkoitettussa energiaintensiivisen yrityksen palautuslaskelmassa maksettujen valmisteverojen määrään voidaan ottaa huomioon vain lain voimaantulon jälkeen hankittuun kaukolämpöön tai prosessihöyryyn sisältyneet valmisteverot.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

*Liite***VEROTAULUKKO**

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	—	0,73	0,013
— veroluokka II	2	—	0,44	0,013
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	3	—	43,52	1,18
Polttoturve euroa/MWh	4	—	1,59	—
Maakaasu, kaasumainen snt/nm ³	5	—	1,82	0,084
Mäntyöljy snt/kg	6	5,68	—	—

N:o 1169

Laki**nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1472/1994) 2 §:n 1 momentin 13 kohta, 9 §:n 5 kohta, 10 b § ja lain liitteenä oleva verotaulukko,

sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentin 13 kohta laissa 757/2001, 9 §:n 5 kohta laissa 1259/1996, 10 b § laeissa 921/1997 ja 509/1998 sekä verotaulukko laissa 918/2001, ja

lisätään 2 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainituissa laeissa 921/1997 ja 757/2001 sekä laissa 1159/1998, uusi 14 kohta seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

13) *ammattimaisella kalastuksella* toimintaa, jossa sen harjoittaja saa kalastuksesta ja pyytämänsä saaliin jalostamisesta toimeentulonsa tai oleellisen osan siitä siten, että hänen mainitusta toiminnasta saamansa myyntitulot (*kalastuksen kokonaistulo*), ovat vähintään 30 prosenttia kalastajan saamien kaikkien elinkeinotoiminnan kokonaistulojen, palkkatulojen ja muiden hänen säännöllisesti saamiensa kokonaistulojen yhteismäärästä; yhtiön tai osuuskunnan osakkaana kalastusta harjoittavan kalastajan kalastuksen kokonaistuloihin luetaan myös yhtiön tai osuuskunnan kalastuksen kokonaistuloista hänelle kuuluva osuus; toisen palveluksessa olevan kalastajan kalastuksen kokonaistuloihin luetaan myös hänen kalastuksesta saamansa palkkatulot; kalastuksen harjoittajan tulee olla merkitty ammattikalastajarekisteriin ja ammattimaiseen kalastukseen käytettävän kalastusalue-

sen tulee olla merkitty kalastusalue rekisteriin, siten kuin Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetussa laissa (1139/1994) tai sen nojalla säädetään tai määrätään;

14) *yhdistetyllä sähkön ja lämmön tuotannolla* voimalaitoksen verokaudella tapahtuvaa sähkön ja lämmön tuotantoa hyötykäyttöön joko samalla kertaa tai kumpaakin erikseen.

9 §

Valmisteverottomia ovat, sen lisäksi mitä valmisteverotuslaissa säädetään:

5) sähköntuotannossa ja erillisen sähkön tuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden ylläpitämisessä käytettävät polttoaineet, lukuun ottamatta polttoaineita, jotka käytetään sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 5 §:n 2 momentissa mainittuun tarkoitukseen.

10 b §

Milloin sähköä tuotetaan yhdistetyssä sähkön ja lämmön tuotannossa, lämmön tuotannon polttoaineista suoritetaan vero verotaulukon mukaisesti polttoainemäärästä, joka saadaan kertomalla kulutukseen luovutettu lämpö kertoimella 0,9.

Edellä 1 momentissa mainitut lämmön tuotannon polttoaineet määritellään kulutukseen luovutetun lämmön perusteella käyttäen tehollisia lämpöarvoja. Kulutukseen luovute-

tulla lämmöllä tarkoitetaan voimalaitokselta kaukolämpö- ja prosessihöyryverkkoon sekä vastaavaan hyötykäyttöön luovutettua lämpö-
määrää.

Kutakin polttoainetta katsotaan käytetyn samassa suhteessa sekä lämmön että sähkön tuotantoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2003.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Lyijytön moottoribensiini snt/l				
— peruslaatu	1	54,74	4,23	0,68
— reformuloitu	2	53,85	4,23	0,68
Lyijyllinen moottoribensiini snt/l				
— peruslaatu	3	62,71	4,23	0,68
— reformuloitu	4	61,82	4,23	0,68
Moottoribensiinin sekoitus snt/l				
— peruslaatu	5	58,72	4,23	0,68
— reformuloitu	6	57,84	4,23	0,68
Dieselöljy snt/l				
— peruslaatu	7	29,48	4,76	0,35
— rikitön laatu	8	26,83	4,76	0,35
Kevyt polttoöljy snt/l	9	1,93	4,78	0,35
Raskas polttoöljy snt/kg	10	—	5,68	0,28

N:o 1170

Laki**indeksiehdon käytöstä vuosia 2003 ja 2004 koskevista työ- ja virkaehtosopimuksissa**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Kielletyt ehdot ja muut kielletyt sidonnaisuudet

Hintojen, palkkojen, ansioiden tai muiden kustannusten kehitystä kuvaavan indeksin muutoksiin perustuvaa indeksiehtoa taikka muuta siihen verrattavaa välitöntä tai välillistä sidonnaisuutta ei saa ottaa työ- ja virkaehtosopimukseen, jollei 2 §:stä muuta johdu.

Muuhunkaan sopimukseen ei saa ottaa indeksiehtoa taikka muuta siihen verrattavaa välitöntä tai välillistä sidonnaisuutta, jos sopimuksen tarkoituksena on 1 momentissa säädetyn kiellon kiertäminen.

2 §

Sallittu ehto

Työ- ja virkaehtosopimuksiin, jotka on uudistettu keskustason työmarkkinaosapuolten 18 päivänä marraskuuta 2002 allekirjoittaman neuvottelutuloksen ja sen mukaisesti solmitun tulopoliittisen sopimuksen mukaisesti, saadaan ottaa tulopoliittisen sopimuksen mukainen indeksiehto.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin sopimuksiin ei sovelleta indeksiehdon käytön rajoittamisesta annettua lakia (1195/2000).

3 §

Mitättömyys

Edellä 1 §:ssä tarkoitettu ehto tai muu sidonnaisuus on mitätön.

4 §

Valvontaelin

Valtioneuvosto voi tarvittaessa asettaa erityisen valvontaelimen valvomaan tämän lain noudattamista. Valvontaelimessä noudatettava menettelystä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Valvontaelimessä on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä ja näillä henkilökohtaiset varajäsenet. Jäsenten ja varajäsenten tulee olla työ- tai virkasuhteisiin perehtyneitä.

Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja näiden varajäsenet määrätään enintään tämän lain voimassaoloajaksi henkilöistä, joiden ei voida katsoa edustavan työnantaja- eikä työntekijä-etuja. Jäsenistä kaksi määrätään työnantajayhdistysten edustavimpien keskusjärjestöjen, kaksi työntekijöiden ja toimihenkilöiden 2 §:n 1 momentissa tarkoitettujen sopimuksen allekirjoittaneiden keskusjärjestöjen, yksi valtiovarainministeriön, kunnallisen työmarkkina-

laitoksen ja kirkon sopimusvaltuuskunnan sekä yksi valtion virkamiesten, kunnallisten ja kirkollisten viranhaltijoiden palveluksessa olevien ammattiyhdistysten 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun sopimuksen allekirjoittaneiden keskusjärjestöjen esityksestä. Kullekin jäsenelle määrätään henkilökohtainen varajäsen samalla tavalla.

5 §

Valvontakeinot

Työ- ja virkaehtosopimuksen sopijaosapuoli on velvollinen antamaan 4 §:ssä tarkoitetulle valvontaelimelle tietoja, joita tämä tarvitsee valvoessaan tämän lain noudattamista. Tiedot on annettava valvontaelimen asettamassa määräajassa, ja ne on annettava kirjallisina, jos valvontaelin niin vaatii.

Jos valvontaelin toteaa, että 1 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen sisältyy mainitussa pykälässä tarkoitettu ehto tai muu sidonnaisuus, se voi velvoittaa sopijaosapuolet saattamaan sopimuksen lain mukaiseksi asettamassaan määräajassa.

6 §

Tiedonantovelvollisuus

Edellä 2 §:ssä tarkoitetun työ- ja virkaeh-

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

tosopimuksen työnantajasopijapuolen on kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta toimitettava jäljennös sopimuksesta valtiovarainministeriölle.

7 §

Muutoksenhaku

Valvontaelimen päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

8 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

9 §

Voimassaoloaika

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja on voimassa 15 päivään helmikuuta 2005.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1171

Valtioneuvoston asetus tullilaitoksesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään tullilaitoksesta 8 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (228/1991) 3 ja 6 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 902/2002, ja 19 päivänä elokuuta 1994 annetun valtion virkamieslain (750/1994) 8 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 281/2000:

1 §

Pääjohtajan vastuu, tehtävät ja ratkaisuvallan käyttäminen

Johtaessaan tullilaitosta pääjohtaja vastaa sen toiminnan ja talouden asianmukaisesta järjestämisestä ja tuloksellisuudesta sekä erityisesti tulostavoitteiden saavuttamisesta samoin kuin laitoksen toimintaa ja taloutta koskevasta raportoinnista. Pääjohtajan tulee seurata tullilaitoksen toimialan kehitystä sekä ryhtyä toimenpiteisiin tarpeellisten uudistusten ja parannusten toteuttamiseksi.

Sen lisäksi, mitä muualla lainsäädännössä säädetään, pääjohtaja päättää

1) tullilaitoksen yleisistä toimintalinjoista sekä toimintaa ja taloutta koskevista yksityiskohtaisista tulostavoitteista valtiovarainministeriön vahvistamien tulostavoitteiden puitteissa;

2) tullilaitoksen toiminta- ja taloussuunnitelmasta sekä talousarvioehdotuksesta;

3) Tullihallituksen määräysvaltaan kuuluvista tullitoimipaikoista; sekä

4) muista tullilaitoksen kannalta laajakan-toisista ja periaatteellisesti merkittävistä asioista.

Pääjohtaja allekirjoittaa tullilaitoksen tilinpäätöksen siihen liittyvine asiakirjoineen.

2 §

Tullihallituksen tulosyksikön, tullilaboratorion ja tullipiirin päällikön vastuu ja tehtävät

Tullihallituksen tulosyksikön, tullilaboratorion ja tullipiirin päällikkö vastaavat pää-

johtajalle tulosyksikölle asetettujen tulostavoitteiden saavuttamisesta ja siitä, että heidän johtamaansa toimintaa hoidetaan asianmukaisesti ja tuloksellisesti. Heidän tulee seurata johdettavanaan olevan toiminnan yleistä kehitystä ja tehdä aloitteita tarpeellisten uudistusten ja parannusten toteuttamiseksi.

3 §

Neuvottelukunta

Tullihallituksessa on tullilaitoksen strategista suunnittelua tukeva neuvottelukunta, joka käsittelee tullilaitoksen kehittämissuunnitelmia, toimintalinjoja ja suunnittelua. Neuvottelukuntaan kuuluu pääjohtaja ja enintään yhdeksän muuta jäsentä, joista yksi edustaa laitoksen henkilöstöä. Valtiovarainministeriö nimeää Tullihallituksen esityksestä neuvottelukunnan jäsenet määrääjäksi, kuitenkin enintään neljäksi vuodeksi.

4 §

Tullilaboratorion ja tullipiirin päällikkyyks

Tullilaboratorion päällikkönä on laboratorionjohtaja ja tullipiirin päällikkönä pääjohtajan määräämä tullineuvos, tullijohtaja tai johtaja.

5 §

Kelpoisuusvaatimukset

Pääjohtajan kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys

N:o 1171

hallinnonalan toimintaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus.

Tullineuvoksen, laboratorionjohtajan, tullijohtajan, johtajan ja virka-asemaltaan vastaavan virkamiehen kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys viran tehtävälleen ja käytännössä osoitettu johtamistaito.

6 §

Virkojen täyttäminen

Pääjohtajan nimittää valtioneuvosto. Valtiovarainministeriö määrää pääjohtajan sijaisen tämän esityksestä.

Tullineuvoksen, laboratorionjohtajan, johtajan ja apulaisjohtajan nimittää pääjohtaja.

Tullihallituksen muut virkamiehet nimittää ja työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa pääjohtaja, jollei tätä toimivaltaa ole tullilaitoksen työjärjestyksessä annettu muulle virkamiehelle. Tullilaboratorion ja tullipiirien muut virkamiehet nimittää tai työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa mainittujen toimintayksikköjen päällikkö, jollei toimivaltaa ole niiden työjärjestyksessä annettu muulle virkamiehelle.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

7 §

Valtionoikeuden valvonta

Tullihallitus kantaa ja vastaa valtion puolesta sekä valvoo tuomioistuimessa, välimiesmenettelyssä sekä muissa viranomaisissa ja toimituksissa valtion etua ja oikeutta kaikissa tullilaitosta koskevissa asioissa.

Tullihallitusta edustaa tulliasiamies tai muu pääjohtajan määräämä tullilaitoksen virkamies.

Tullipiirin päällikkö tai tullipiirin tulliasiamies on oikeutettu edustamaan valtiota tullipiiriä koskevissa asioissa, joissa Tullihallituksen edustaja ei esiinny.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan 22 päivänä helmikuuta 1991 annettu asetus tullilaitoksesta (371/1991) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Finanssineuvos Sakari Alasalmi

N:o 1160—1171, 3 arkkia